DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 10den OCTOBER, 1829. N. 42

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Een blik op de nieuwe Amerikaansche Staten.

(HET VERVOLG EN SLOT VAN ONZE LAATSTE.)

In de beschouwing van het algemeen karakter van den Dictator van Paraguay, vertoonen zich zekerlyk talryke onbetaamlykheden en wederregtelyke daden, die meer uit het zonderling ontwerp hetwelk hy van den beginne af aan voor de regering van Paraguay gevormd heeft, ontstaan zyn, dan wel uit bedorvenheid van het hart. Dr. Francia en zyne ambtgenooten besloten vroegtydig om op hunne eigene wyze onafhankelyk te zyn, en geene verbindtenis hoe ook genaamd met eenige der in de nabuurschap nieuwe gevestigde gouvernementen aantegaan; zy hoopten daardoor van alle geschillen en twisten bevryd te blyven. Het eerste gouvernement van Buenos Ayres zond een leger van 2000 man onder generaal Belgrano om Paraguay tot onderwerping te noodzaken. Hy bereikte de grensscheiding zonder eenig tegenstand. Geene troepen vertoonden zich om zynen togt te stuiten terwyl hy binnen het grondgebied van Paraguay drong, en reeds bevond hy zich digt by de hoofdstad. Zich verzekert houdende dat hy eene gemakkelyke overwinning behaald had, en door de hoop verblyd, dat hy binnen een of twee dagen de stad Asumpcion zegepralend zoude binnen trekken, liet hy het leger voor eenen nacht in eene schoone positie halte houden. De volgende morgen vond hy zich, tegen alle verwachting, volkomen omringd en ingesloten door sterke en talryke gewapende troepen van Paraguay, die als uit het gras schenen te voorschyn gekomen te zyn, zyn terugtogt was geheel afgesneden. In dezen staat zond men hem een parlementair, om hem te kennen te geven, dat ofschoon zyn geheel leger volkomen in de magt der Paraguayanen was, zy echter geen voordeel van hunne eigene sterkte en van zyne omstandigheid trekken wilden, zoo hy het aanbod wilde aannemen om dadelyk terug te trekken, in welk geval zyn leger met de noodige levensmiddelen en verversching zou voorzien worden; aangezien de Paraguayanen slechts vrede en eensgezindheid hebben wilden, en dus besloten hadden nimmer toetelaten dat andere natien zich met Paraguay bemoeiden. Belgrano verkoos de terugtogt boven een' gevaarlyken veldslag, en sedert heeft men Paraguay ongestoord gelaten.

Men vermoedt dat personen die kort te voren te Paraguay geweest zyn, die expeditie tegen hetzelve aangeraden en bestierd hebben, en het is meer dan waarschynlyk, dat zulks aanleiding gegeven heeft tot de tegenwoordige bestaande wet in dat land, waarby bepaald is om geene onderhandeling met vreemdelingen te hebben, en niet te gedoogen dat zy die eenmaal binnen het grondgebied gekomen zyn hetzelve immer weder verlaten. Dit stelsel heeft maar al te noodlottige gevolgen voor velen gehad, waaronder er beroemde vreemdelingen zyn, en onder welks getal de zoo vermaarde kruidkundige M. Bompland den hoogsten rang verdiend.

De laatste oefent thans de geneeskunde aldaar en gaat tevens met zyne kruidkundige waarnemingen voort. Zyne verzameling wordt als de rykste en grootste in zeldzame planten, aardgewassen, enz. gehouden, van alles wat men nog immer van dien aard gezien heeft. Hy is aldaar zeer bemind en wordt dikwyls door den Dictator geraadpleegd; doch geene aanzoeken noch smekingen hebben dezen kunnen bewegen om zyn stelsel te matigen en M. Bompland zyn paspoort toetestaan. De koning van Frankryk heeft eens op het aandringend verzoek van het instituut van natuurlyke zeldzaamheden een verzoekschrift voor zyn ontslag geschreven, en de keizer van Brazilie liet zich tevens door Madame Bompland overhalen om over datzelfde onderwerp te handelen. Aan den laatsten zond Dr. Francia een eenigzins bitsen brief ten antwoord; de keizer berispende en vragende, om welke reden hy verlangde dat men van een stelsel wyken zoude, hetwelk voor de welvaart en het behoud van het gemeenebest van Paraguay aangenomen was, en zulks eeniglyk om eene vreemde mogendheid te behagen? Toen de generaal Bolivar zich in Opper Peru bevond, werd zyne bemiddeling voor de bevryding van M. Bompland ook ingeroepen, en hy schreef eigenhandig over dat onderwerp aan Dr. Francia. Ten dien tyd had de laatste meer ontzag voor Bolivar dan voor eenig ander wezen op den aardbol, doordien er een gerucht liep, dat onder de groote en misschien roekelooze ondernemingen van Bolivar, hy ook besloten had, om, zoodra hy aan Bolivia eene nieuwe regering zoude gegeven hebben, langs eenen weg en door streken die naauwelyks immer door eenige andere wezens dan Indianen bezocht zyn geworden, binnen Paraguay te dalen en dat land te overmeesteren. Nogthans wees Dr. Francia zyn verzoek van de hand af.

In weerwil der voordeelen van buitenlandsche vrede en binnenlandsche verbeteringen, welke de Paraguayanen aan de regering van Dr. Francia te danken hebben, is het echter natuurlyk te veronderstellen dat hy onder hen ook vyanden heeft, ofschoon zy zich onbekend houden en niets tegen hem ondernemen. In waarheid, er kan ook geen handel bestaan alwaar alle gemeenschap en onderhandeling met andere volkeren afgesneden en verboden zyn; daardoor hebben de voortbrengselen des lands bypa geene waarde. Zulks veroorzaakt groote ontevredenheid en heeft reeds verscheidene zamenspanningen tegen den Dictator ten gevolg gehad, die echter allen vroegtydig ontdekt en gedempt zyn geworden.— In eene dezer zamenzweringen deden de voornaamste der muitelingen aan Artigas het voorstel om zich aan hun hoofd te voegen; Artigas gaf het gouvernement onmiddelyk kennis van de zamenspanning, anders had hy voorzeker een slagtoffer daarvan geworden. By twee of drie gelegenheden toen er tegenwerkende en oproerige ontwerpen aan den gang waren, en den Dictator op zyne hoede gesteld was, begaf Artigas zich naar de hoofdstad en werd de inwoner van een klooster, tot dat het onweder voorby was, op dat men niet trachten zoude hem er in te wikkelen en om alle verdenkingen te vermyden.

Er bestaat te Paraguay geen staande leger; eene wel georganiseerde schuttery doet den krygsdienst; deze staat ten allen tyde in gereedheid om voor de veiligheid des lands uittetrekken. Zy is in kompagnien verdeeld, en er bestaat geen ander rang (met uitzondering van dien van generalissimo die den Dictator aangenomen heeft) dan dien van kapitein. Oorspronkelyk werd Dr. Francia als eenen regtsgeleerden opgebragt en ontving zyne graden geregeld; doch zyne talenten als staatsman, bewindhebber en militaire opperhoofd hebben de verwondering van allen die de gelegenheid hadden zyne daden te beoordeelen opgewekt. Drie of vier kompagnien doen meestal de krygsdienst voor drie maanden in de hoofdstad en worden na dien tyd by beurten door anderen vervangen. De troepen zyn wel gekleed en uitgerust en hebben een aanzienlyk voorkomen.— De Dictator is inderdaad er trots over. Eens, na de inspectie in het groote plein, vroeg hy aan den Zuid Amerikaan, aan wien wy de voornaamste dezer byzonderheden te danken hebben, en die ooggetuige was van de vroegere gebeurtenissen in Chili en Peru, welke troepen de beste waren, die van Paraguay, of van den generaal San Martin. Onze onderrigter aarzelde en wist niet op welke wyze de vraag te beantwoorden, zonder den Dictator te beledigen. Hy drong op een antwoord aan, en wenschte onbewimpeld de waarheid en het gevoelen van dien heer te weten. Deze antwoordde: "de troepen van San Martin hebben zekerlyk het voordeel van beter gedecciplineerd te zyn en hadden de gelegenheid van zich te oefenen, door de menigvuldige ontmoetingen welke zy met geregelde regementen, die in de veldtogten van Spanje opgebragt waren, hadden; doch aan de andere zyde staan de troepen van Paraguay in moed, voorkomen en ligchaams krachten gelyk met de anderen, en zouden zeer waarschynlyk in alle opzigten met de anderen kunnen gelyk gesteld worden, zoo zy slechts dezelfde oefeningen genieten konden." De Dictator was bekoord over het antwoord.

Hy vordert de allerstiptelykste nakoming van pligt van zyne militaire officieren, vooral wanneer zy dienst doen. Eens had hy een bevel van aanbelang om aan den wachthebbenden officier te geven. Hy zond boodschappers naar alle rigtingen om hem te roepen, en deze kwamen met onverrigte zaken terug zonder dat zy den officier vinden konden. Omtrent een uur daarna trad de officier binnen het paleis des gouvernements en werd in de tegenwoordigheid van den Dictator gebragt. "Waar bevond gy U?" riep hy in toorn uit.— "Het is heden een heilige dag," antwoordde de verschrikte officier, "en ik bevond my in de kerk." "In de kerk?" hernam den Dictator met woede. "En kan de kerk den staat redden wanneer hy met gevaar bedreigd wierd?" Onmiddelyk nam hy de pen op en schreef eenige regelen. "Zie daar" zeide hy, en reikte het briefje den officier toe, "breng dit dadelyk aan den Bisschop, en zeg hem om dit bevel stiptelyk te doen nakomen;" er by voegende: "heilige dagen zyn door menschen ingevoerd, wy hebben te veel er van, en nu worden zy dus ook door een mensch vernietigd." Het bevel aan den Bisschop was, dat geen heilig dag, dan alleen Zondag, binnen het grondgebied van Paraguay zoude gevierd worden, en deze inrigting wordt thans behoorlyk nagekomen.

De Dictator, die veel van den wysgeer in zich heeft, is zeer gezet tegen alle dweepachtige mommeryen; hy werkt zulks tegen, doch bemoeidt zich met de geregelde plegtigheden van den geestelyken staat niet. Hy is echter geenszins een vriend der geestelyken, en heeft vele hunner ondeugden, gedurende zyne regering beperkt. Een geestelyke van groote onderscheiding stierf eenige tyd geleden, en de andere geestelyken wenschten dat het lyk op eene plegtige en zoogenaamde kanonieke wyze zoude ter aarde besteld worden. Het verblyf des overledenen was in eene der midden straten die naar het paleis leiden, en de processie moest dus langs die straten gaan door dewelke de Dictator gewoonlyk des namiddags rydt. De geestelyken, niet gaarne wenschende door hem gezien te worden, hadden een bespieder digt by het paleis geplaatst, om te onderzoeken of de Dictator zich te huis bevond en of hy op dien namiddag uit ryden gaan zou. Door den eenen of anderen misslag gaf de bespieder aan de priesters de verzekering dat er geen het geringste gevaar was dat Zyne Excellentie op dien namiddag uit gaan zoude. De verheugde priesters bragten de processie in gereedheid en volgde dezelve met statige deftigheid, terwyl de koorjongens, met schitterende toortsen in handen, hunne stemmen verhieven, toen zich plotseling de twee voorryders van den Dictator in het verschiet vertoonden.— Eene schielyke vrees beving de priesters, die het denkbeeld opvatteden dat men hem een strik gelegd had en een pots speelen wilde. Met hunne banieren en kruizen in de handen vlugteden zy naar de naburige huizen. Eene algemeene ontruiming had daarop plaats, en de doodkist werd inderdaad in het midden der straat gelegd en verlaten. Spoedig daarop naderde de Dictator en de huisvesting des doods voor zich met droevige optooisels bedekt ziende, hield hy stil en deed eenige vragen, die hem met moeite beantwoord werden, daar er in het eerst geen enkeld individu in de straat te vinden was. Na dat hy de byzonderheden vernomen had, grimlachte hy en zeide: "*Het is waarlyk jammer dat Cervantes niet meer bestaat; deze ontmoeting zoude hem nieuwe stoffe voor zynen roman geven,*" en hy reed weg.

Dr. Francia staat des morgens vroeg op, en werkt met yverigheid in zyn geheim vertrek tot des namiddags, wanneer hy te paard rydt; en altyd met eene zweep in de hand. Gemeenlyk dreunt hy een deuntje terwyl hy voortrydt en terwyl niets zyne waarneming ontglipt.— Zyn dagelyks werk is om de geschillen onder zyn volk *á l' amiable* te vereffenen, waarin hy zoo gelukkig is dat processen te Paraguay naauwelyks bekend zyn. Hy bezit een verbazend sterk geheugen en vergeet nimmer den naam noch het voorkomen van eenen persoon die hy eens gezien heeft. In zynen eetregel is hy zeer gematigd, en geniet inderdaad geene andere uitspanning dan het te paard ryden. Hy is robust en gaauw, ofschoon hy thans reeds in jaren gekommen is. In civile en kanonieke wetten en in de geschiedenissen is hy zeer ervaren. Nog jong zynde beminde hy de oefening der sterrekunde; hy is buitendien vermaard door vele andere ervarenissen die in een zoo verlaten land als Paraguay zeldzaam gevonden worden. Achterdocht en voorzigtigheid zyn eigenaardige trekken in zyn karakter, dat echter door vele andere onregelmatigheden doorweven wordt. Hy vordert gehoorzaamheid met den toon van een' tiran, en nogthans leeft hy geheel voor zyn land.— Vóór het begin der omwenteling was hy zeer ryk; het het is echter blykbaar dat zyn vermogen geenszins toegenomen is, sedert hy zyne onbepaalde magt gevoerd en voor zoo vele jaren lang de geheele bestiering van de rykdommen van den staat in zyne handen gehad heeft. Onder de Spaansche heerschappy werd hy steeds gevreesd door hen die het bevel voerden, meer om dat hy geenzins tot vleyery noch om met hen te verkeeren geneigd was, dan wel vóor eenig ander deel hetwelk hy in publieke zaken nam. Hy was inderdaad toen opmerkingswaardig door de eenzaamheid waarin hy verkeerde; de meeste van zyn' tyd bragt hy op het land door. Vóór de omwenteling had Paraguay slechts eene bevolking van 180,000 zielen, thans telt het 250,000; dit is misschien het eenigst voorbeeld van toeneming der bevolking in alle de verschillende staten van Zuid Amerika, gedurende de laatste 20 jaren. Sedert de regering van Dr. Francia zyn de publieke wegen zeer verbeterd, vele nieuwe gebouwen in de hoofdstad opgerigt, het onderwys geregeld, en de akkerbouw en nyverheid aangemoedigd geworden. In kort het geheele voorkomen des lands heeft eene gunstige verandering ondergaan. Het is echter te vreezen dat de strenge beoordeeling van de twee Duitsche geneesheeren, die eenigen tyd geleden in Europa van Paraguay terug gekeerd zyn, over de staatkunde en administratie van Dr. Francia, voor de anderen die zy aldaar achter gelaten hebben, nadeelige en noodlottige gevolgen hebben zal, aangezien hy somtyds wraakzuchtige gevoelens in zynen boezem verbergt.

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wy goedgevonden en verstaan hebben te bepalen gelyk hierby wordt bepaald, dat de genen dewelke zich bezwaard vinden met den aanslag van het personeel en mobilair over dit loopend jaar en verlangen mogen hunne bezwaren deswege voortedragen, gebouden zullen zyn, tot dat einde, op aanstaanden Donderdag den 15den dezer des voormiddags te tien ure te verschynen in den Raad van Policie, dewelke ten gemelden dage gewone vergadering op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam zal houden; zullende de genen dewelke daartoe in gebreke blyven van alle regt van doleantie ontstoken zyn.

Gearresteerd op Curaçao den 9den October 1829, het 16de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato ut supra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

VAN wege den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer Kolonie wordt hierby bekend gemaakt: dat, ingevolge mededeeling die Zyner Majesteits Consul te Maracaybo aan Zyn HoogEd. Gestr. gedaan heeft, by eene nadere dispositie van het opper Gouvernement van Columbia, het decreet op het nieuwe Tarief van inkomende regten, door den President te Quito op den 8sten Mei dezes jaars uitgegeven, ten aanzien van de kolonien maar eerst op den 1sten der aanstaande maand November aanvang zal nemen; blyvende dus alle goederen en koopmanschappen welke vóór dien tyd uit de kolonien in de havens van Columbia ingevoerd aan het oude additionele regt van vyf ten honderd onderhevig.

De Secretaris van het Algemeen Bestuur,

W. PRINCE.

Den 6den October 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 9den October 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 18 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,

De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 9den October 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand October zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,

De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—OCTOBER.

5. golet Juanita, Ferrero,	La Guayra
brik Henry Bennet, Eaton,	New York
schip Gloria Deo, Heesch,	Hamburgh
golet Gran Maria, Conant,	Maracaybo
7. —— Bolviana, Nevero,	Carthagena
—— Mary, Van Grieken,	Bonaire
8. —— Mary, Palm,	dito

UITGEKLAARD—OCTOBER.

3. golet Dorothea, Evertsz,
—— Peggy Thomas, Thorndike,
bark Perseverance, Hands,
golet Generaal Majoor van den Bosch, La Roche,
6. —— Jeanetta, Quintero,
—— Favorite, Briche,
—— Favorite, Agustin,
7. —— Bolviana, Nevero,
8. bark Twee Vrienden, Van der Dys,

Vertrokken op laatstleden Donderdag naar La Guayra, Z. B. M. korvet *Slaney*, gekommandeerd door den kapitein *Parker*.

De volgende aanspraak of proclamatie van den Schoutbynacht Laborde vinden wy in de *St. Thomæ Tydende* van den 9den Sept. Zy is merkwaardig wegens derzelver kortheid en geeft niet onduidelyk te kennen, hoe weinig lust deze vlootvoogd bezit om de Mexikanen te gaan bevechten. Misschien ziet hy in de vruchteloosheid dezer expeditie.

AANSPRAAK.

Matroozen en Mariniers!—Wy moeten in zee steken om de bevelen van den Koning onzen Heer voor de welvaart van zyne onderdanen te volbrengen, en dit is onze pligt. Ik hoop dat het vertrouwen hetwelk Zyne Majesteit in ons gesteld heeft, niet misgeplaatst is, noch ook myn vertrouwen in U. De chef die de eer heeft over U te gebieden zal niets verzuimen om by voortduring uw vertrouwen te verdienen, hetwelk gy in vele gelegenheden in hem gesteld hebt.

God beware den Koning.

ANGEL LABORDE.

Aan boord van het linie schip Soberano, Havana den 2den July 1829.

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Zullen de Russen in dezen veldtogt beter slagen om Choumla tot overgave te dwingen dan in de voorgaande?

In het voorgaande jaar kwam het Russische leger den 20 July vóór deze vesting aan. Men vond ze sterker dan in den veldtogt van 1811. De omliggende hoogten, die deze stad beheerschen, waren met verschansingen voorzien, en het was nu niet alleen eene vesting, maar eene verschansde legerplaats. Witgenstein deed dezelve insluiten: eene Russische divisie plaatste zich te Eski-Stamboul, een dorp ten zuiden van Choumla, in de defilé of smallen weg naar Adrianopel; men wierp rondom de vesting redouten op, misschien om het leger in dezelve den toevoer van levensvoorraad aftesnyden en uittehongeren; loopgraven zyn er niet aangelegd. Het was echter geene geringe zwarigheid om een legerkorps van 50,000 man intesluiten; alle punten der belegering konden niet zeer sterk bezet blyven. De Turken deden dagelyks uitvallen. In eene derzelve verrasten zy de redouten in den rug der stad en Witgenstein was genoodzaakt om de blokkering in eene observatie te veranderen, ten einde het Ottomanische leger te beletten Varna te hulp te komen. Het Russische leger vóór Choumla hield zich echter met moeite staande. In deszelfs rug lag Silistria; Varna en Rasgrad lagen in de flanken; alle door de Turken nog bezet. De Turksche kavallerie zwerfde in de vlakten en viel de konvooyen aan. Veel rundvee en andere levensvoorraad werden opgeligt.

In Augustus waren de velden van Bulgaryen door de groote hitte verschroeid en de riviertjes en beekjes uitgedroogd. De hitte klom zelfs boven de honderd graden Reaumur. Er ontstond gebrek aan fourrage. De Russische kavallerie moest zich uren ver van hunne legerplaats verwyderen om te fourrageren. Zy werd dikwyls door de Spahis overrompeld. In September wilden de Russen reeds van Choumla naar Jenibasar terug trekken; doch daar men op den spoedigen val van Varna hoopte, bleef men volhouden in weerwil aller moeiten, doch zoodra Varna gevallen was, dacht men het oogmerk der observatie bereikt en men trok van vóór Choumla terug. Dit geschiedde in medio October.

De laatste tydingen van het tooneel des oorlogs behelzen dat Choumla naauw is ingesloten. Het is dus het voornemen der Russen om nog eens hunne krachten tegen deze vesting, de sleutel der poorte van de Balkan, te beproeven.

De omstandigheden tot de belegering dier plaats in dezen veldtogt zyn gunstiger dan die der vorige veldtogten. Te voren verwachtten de Turken de Russen langzamerhand af, thans zyn zy plotseling overvallen. Te voren hadden zy een zeer sterk legerkorps, thans moet dat korps veel minder wezen, en misschien niet genoegzaam om de aanleendende hoogten der vesting te bezetten.

Wy hebben geene officiele bulletins sedert dat van den 14den Juny meer gelezen, wy weten dus niet hoe groot de krygsmagt in Choumla is. Volgens eenige berigten is de Vizier slechts met 500 man ontkomen en bestaat zyne gansche magt in de vesting uit 15,000 man; andere berigten daarentegen melden dat hy met 18,000 man is terug gekeerd. Doch de insluiting heeft plaats gehad ruim eene maand vroeger, zynde deze plaats terstond na de bataille op den 11den Juny berend. Sedert de val van Varna en Silistria en het bezetten van Rasgrad hebben de Russen in hun rug en flanken geen aanmerkelyk vyandelyk korps meer te vreezen; en eindelyk moet het verlies van zoo veel proviant en ammunitie by den nederlaag van den Vizier de verdediging der plaats moeijelyk maken.

Keizer Nicolaas heeft aan Diebitsch een zeer verpligtenden brief geschreven en hem tevens geschonken de ridder orde van St. Joris; ook schenkt de keizer hem zes stukken geschut uit de artillerie van den Vizier ontnomen. Diebitsch (zoo lezen wy in de Nieuw Yorksche Couranten) is een Duitscher en een soldaat van fortuin. In den veldtogt van 1828 was hy kommandant van den generalen staf. Toen Witgenstein wegens zyne hooge jaren om zyn ontslag verzocht, benoemde de keizer hem tot opperbevelhebber. De Russische adel was zeer ontevreden over deze benoeming, daar een vreemdeling van eene duistere afkomst boven hen werd voortgetrokken. Nicolaas zal echter wel geweten hebben, dat de Fransche republiekynsche regering en Napoleon derzelver overwinningen voornamelyk te danken hadden aan hunne keus van mannen van verdiensten van welke afkomst zy ook zyn mogen, terwyl hunne vyanden voornamelyk de Duitschers de hooge militaire posten alleen aan adelyken gaven.

De generaal Maison en de kollonel Fabvier, die uit Morea zyn terug gekeerd, zyn te Parys aangekomen.

De Koning der Nederlanden heeft geweigerd de beide afgezanten van Don Miguel den overweldiger van Portugal te ontvangen en heeft zyne ministers geboden geene gemeenschap hoegenaamd met hen te hebben.

Buenos Ayres blyft nog steeds door het bondgenootschappelyk leger aan de landzyde ingesloten. De regering der stad heeft eene expeditie van 500 man afgezonden tegen Santa Fé om eene afwending te bewerken.

De Fransche liberale dagbladen zyn zeer ontevreden over het protocol van den 22 Maart ll.

Het is vooral jammer dat Candia aan de Turken moet terug keeren; dit eiland was voor de Grieksche staat noodzakelyk om de Cycladen te dekken.

De gemelde dagbladen keuren verders af de hooge schadevergoeding die Griekenland moet geven, zoo wel aan het Ottomanische gouvernement als aan partikulieren. Maar wie zal den Grieken betalen, (zegt het *Journal des Debats*) de vyf honderd verwoeste steden en dorpen en de honderd duizenden verbrandde of weggekapte olyf en vygen boomen? doch vooral wat zal vergoeden het verlies dier duizenden menschelyke levens, de onschuldige slagtoffers der Ottomanische woede, van welke Scio alleen 70,000 heeft te reclameren?

Ook zullen de inwoners van Samos, zoo gaat dit Journal voort, hun eiland, dat buiten de door het protocol bepaalde grenzen ligt, nimmer verlaten en den geheiligden grond, het erfdeel hunner vaders, aan de Muzelmannen overgeven. Engeland zal zich nog herinneren aan de tooneelen te Parga voorgevallen, toen het deze stad aan de Muzelmannen verkocht en te Samos zouden de treurtooneelen van Parga hernieuwd worden.

Het is echter nog gelukkig dat de grensscheiding van Griekenland zich uitstrekt tot Arta en Volo. Engeland wilde Griekenland tot Morea alleen bepalen. Rusland heeft deze nieuwe grensscheiding met vele beloften en bedreigingen verkregen. Het is toch te bejammeren dat het welzyn van Griekenland niet met de belangen van Engelands handel overeenstemt!

Die dierbare handel van Engeland voor welks belang dit ryk geheele volken zou willen opofferen! In de proclamatie waarin bevolen wordt dat de Grieken geene ha-

vens meer mogen blokkeren en de Russen alleen den mond der Dardenellen voor den invoer van oorlogs behoeften mogen sluiten, komt voor, dat zulks anders den handel der Britsche onderdanen zou kunnen benadeelen. De eerste onderhandeling met de Porte zal bestaan, zegt Gordon aan de Engelsche kooplieden te Konstantinopel, om van de Porte terug te eischen de Britsche eigendommen, die in handen der Grieken waren en welke bŷ den opstand der Grieken in 1821 zŷn verbeurd verklaard. Zoo maakt het edelmoedige Engeland van den angst van zŷnen ouden bondgenoot gebruik om hem eene som afteperssen voor vermeende pretentien, waarmede het nu eerst voor den dag komt.— Deed dit rŷk zulks ook niet met de Cortes in 1823 toen Frankrŷk aan Spanje den oorlog had verklaard.

Toen de Portugeesche liberalen te Terceira wilden landen, belette zulks de Engelsche scheeps kommandant Walpole door op deze Portugezen te vuren volgens de orders van zyn ministerie. Engeland wilde hierdoor den overweldiger Miguel behagen. Wat scheelt het Groot Brittanje of er in Portugal een menschen verslindend monster regeert, zoo dit gedrogt zŷne commerciele belangens maar voorstaat.

De vŷf honderd man Spaansche troepen, die zich bevonden aan boord van het transportschip behoorende tot de Spaansche expeditie, dat te Nieuw Orleans is binnen gevallen, zŷn aan wal gelegerd tot tŷd en wŷl hun vaartuig zal hersteld zŷn.

Die was dan ook geen groot Geografist.

Toen in 1817 de officieren van het Amerikaansche eskader den Paus Pius VII. werden voorgesteld, was de eerste vraag die *Z. H.* hun deed of de Amerikaansche natie geene Roomsch Katolŷken waren — Men zou deze daadzaak naauwelŷks kunnen gelooven, zoo men ze niet vermeld vond in een Amerikaansch dagblad (Morning Courier and New York Enquirer, 4den Sept. 1829). Weet het hoofd der Roomsche kerk niet welke schapen tot zŷne kudde behooren of niet? Hŷ benoemt toch de R. K. bisschoppen in de Vereenigde Staten en moest dus weten het betrekkelŷk getal der Roomschen tot de Protestanten aldaar? Doch het waarschŷnlŷkste is dat de Paus zich hier weinig mede bemoeit en de regeling der kerkelŷke zaken in N. Amerika aan zŷnen Staats Secretaris heeft overgelaten, even zoo als de koningen meestal de staatszaken aan hunne ministers overlaten, en soms niet eens weten welke plaatsen hun al of niet behooren. Zoo vinden wŷ in Van Kampen's verkorte geschiedenis der Nederlanden vermeld, dat de Koning van Spanje Karel II. de tŷding ontvangende van de verovering van Bergen in Henegouwen door de Franschen, uitriep: welk een verlies voor Willem III.! Koning Karel wist namelŷk niet dat deze vesting in de Spaansche Nederlanden lag, maar dacht dat zŷ aan Holland behoorde.

Paus Pius VII. was even zoo min een groot latinist als geografist. In de officiele correspondentie tusschen de commissie van Fransche bisschoppen in 1810 naar Savona gezonden om den Paus te bewegen den banvloek tegen Napoleon en den minister van eerdiensten van Napoleon opteheffen, vinden wŷ het volgende verslag van de ontmoeting dezer aartsbisschoppen en bisschoppen met Pius VII. Te Savona aangekomen zŷnde vonden wŷ *Z. H.* in den tuin van het paleis wandelen, hoewel Z. H. ons vriendelŷk ontving, zoo konden wŷ elkander niet goed verstaan; Z. H. verstond geen Fransch en in *het Latŷn* kon Z. H. zich niet wel uitdrukken. Een tolk durfden wŷ in deze gewigtige zaken niet gebruiken, De onderhandelingen konden dus niet aangevangen worden tot ons den bisschop van Venetie was toegevoegd, die in het Italiaansch met Z. H. het gesprek voerde. Z. H. beklaagde zich dat hy gevangen zŷnde, van alle zŷne raadslieden ontstoken was, en dat zŷn persoon alleen niet voldoende was om gewigtige staats acten daartestellen, enz.

ADRIANOPEL.

Deze stad ligt veertig mŷlen van Constantinopel, en is de tweede van het Ottomanische Rŷk. Zŷ heeft eene schoone ligging, ten noorde eene groote vlakte met heuvels omgeven, tegen eene van welken een gedeelte der stad opryst. Het voornaamste van dat gedeelte is het kasteel en de voorsteden. Het kasteel is de eigenlŷke oude stad en staat in het midden van Adrianopel. Hetzelve is omgeven met steenen wallen, die door de Grieken van het Neder-Keizerrŷk aangelegd, doch thans zeer vervallen zŷn. Oude met twaalf torens voorziene en door eene citadel verdedigde muren omringen de voorsteden. Adrianopel heeft elf poorten: is in onderscheiden wŷken verdeeld, en bevat twee Serails en veertig Moskeën, onder welken die van Selim II. uitmunt; wordende deze voor de prachtigste van het Turksche rŷk gehouden; hare marmeren poorten zŷn allerkunstigst uitgebouwen; het ruime koepeldak wordt gedragen door pŷlaren van bont marmer (porphŷr), welke men meent afkomstig te zŷn van Romeinsche tempels. Hare minarets alleen hebben de veelvuldige te Adrianopel ondervonden aardbevingen weerstaan. Voorts vindt men aldaar onderscheiden openbare gestichten, als 28 caravansera's of groote herbergen, 22 openbare badplaatsen, een tuighuis, eene gieterŷ, eene menigte bazars of markten, onder anderen die van Ali-Pacha, een verwulfd gebouw ter lengte van 400 roeden; verders groote fabrŷken van zŷden, wollen en katoenen stoffen, verwerŷen, tapytfabrŷken, leerlooŷeryen, fabrŷken van marokŷn-leder, distilleerfabrŷken van rozenwater, enz. De vele op Adrianopel uitloopende wegen maken den vervoer van koopwaren zoo naar buiten als naar binnenslands gemakkelŷk en den handel bloeijend. Deze handel bestaat in voortbrengselen der fabrŷken, uitmuntende wŷnen en vruchten die in den omtrek verzameld worden. De stad heeft 100,000 inwoners, waaronder 50,000 Turken, 30,000 Grieken en 20 000 Armeniers en Joden. De Grieken hebben er eenen Aartsbisschop; doch er woont geen Pacha. Het stadsbestuur wordt verdeeld onder den Aga der Janitsaren, die het bevel voert in het kasteel, den Mollah die de zaken der Godsdienst en justitie regelt, en den Bostandgi-Bachi die het bestuur heeft over de policie. Deze drie ambtenaren worden aangesteld door de Porte, en staan onder haar onmiddelŷk opzigt. Deze stad was eertŷds de hoofdplaats der Bessen, een Tracisch volk; toenmaals heette zŷ Uscadama. *Adrianus*, die haar tweede stichter was, schonk haar zŷnen naam. De naburige vlakten zŷn in de geschiedenis vermaard wegens den door *Constantinus* aan *Licinius* geleverden zwaren veldslag, in welke deze laatste overwonnen werd; *Valens* werd insgelŷk aldaar door de *Gothen* overwonnen, en in eene hut, waarheen men hem gekwetst gebragt had, levend verbrand. *Mourad I.* veroverde Adrianopel op de Grieken in 1360; in 1366 werd het de zetel van zŷn rŷk, en bleef de residentie der Sultans tot na de inneming van Konstantinopel door *Mahomed II.* in 1453.

Schets van Mexiko.

De onlangs in London terug gekomen Heeren *Ward en Beaufroy* hebben eene reeks van nieuwe en vermakelŷke waarnemingen in het licht gegeven, welke zŷ, gedurende een driejarig verblŷf in den Staat van Mexiko, verzameld hebben.

Hooren wŷ den Heer *Ward* zelve:

"*Mexiko* is ontegenzeggelyk de geregeldste en schoonste stad, welke ik immer gezien heb; maar de vlakte, waarop zŷ gesticht is, levert een droevig gezigt. De straten hebben zoo weinig helling dat het water, na zware regens nergens kunnende afloopen, daarop gedurende een' geruimen tŷd blŷft staan. Toen deze hoofdstad, als eene tweede Venetie, uit den boezem van een onmetelŷk meer oprees, behoorde zŷ een grootscher voorkomen verkregen te hebben. Na drie eeuwen arbeids is het den Spanjaarden gelukt deze waterplas tot op eenen afstand van drie á vier mŷlen van de stad te verwŷderen, doch de onvolkomen droogmaking heeft niets anders te weeg gebragt dan dat deze gewonnen grond een moeras geworden is, welks uitwasemingen, voor het grootste gedeelte van het jaar, van eene pestachtige geaardheid zŷn. Voor het overige zŷn de straten van Mexiko breed en naar de lŷn getrokken; velen derzelven hebben eene lengte van een tot een en een vierde myl De van steen gebouwde en met terrassen en balkons voorziene huizen, welke laatsten met bloemen en heestergewas versierd zŷn, leveren, zoo in het bŷzonder als over het geheel, een verrukkelŷk gezigt op.— De straten zŷn met steenen goed belegd, hebbende in het midden eene diepe met steen gedekte goot, en ter weerszŷden van de straat een iets hooger liggende weg of pad van groote platte steenen voor de voetgangers, en groote glazen lantaarnen die des nachts de stad verlichten. Eene waterleiding voorziet de gansche stad van water, hetwelk met pŷpen naar al de huizen wordt gevoerd."

Maar zoo prachtig als de stad zich van binnen vertoont, zoo zeer een vreemdeling getroffen wordt door den dikwerf wansmakelŷken, maar tevens waren en kostbaren luister der mannen, vrouwen, en zelfs der rŷtuigen en paarden, even zoo leveren de afgelegene wyken en voorsteden een walgelŷk schouwspel van ellende en morsigheid op: daar vindt men niets dan puin en drek en de beschrŷving, welke de heer *Ward* geeft van de huizen en hunne bewoners, is zoodanig, dat wy er afgrŷzen van hebben, om dezelve hier te herhalen.

De heer *Ward* weidt niet sterk uit over de gezellige verdiensten der inwoners van Mexiko; de heer *Beaufroy* deelt even min veel daaromtrent mede; maar laatstgenoemde beslist ten minsten de kwestie ten eenen male door te verklaren, dat in de gansche republiek niets bestaat dat zou kunnen gelyken naar hetgene wŷ verstaan onder *goed gezelschap*

"Ik herinner mŷ niet, zegt hŷ, ooit eenen Mexikaan met een boek in de hand gezien te hebben; zŷ spreken zeer weinig en leggen somtŷds bezoeken af, die verscheiden uren aanhouden, zonder dat er tien woorden gewisseld worden. In alle tŷden des levens is de sigaar hun onafscheidelyke metgezel en de reuk daarvan vond ik aangenaam, in vergelŷking van vele anderen, welke zŷ vervangt, en die veel onverdragelŷker zŷn.

"De vrouwen, over het algemeen, zŷn uiterst leelŷk; ik kan gerustelŷk zeggen, gedurende mŷn lang verblŷf, er geen zes gezien te hebben die den naam van mooi verdienden, en nog had men ze niet in hun morgenkleed moeten aantreffen, zoo onrein zien zŷ er dan uit! Voorzeker is het nimmer van eene Mexikaansche schoone geweest, dat men gezegd heeft:

"*Elk sieraad die zŷ aflegt, maakt haar des te bekoorlŷker.*"

Zŷ hebben eene groote hoeveelheid zwart haar, dat echter veel eer naar borstels dan naar haarlokken gelŷkt. Zelden bezoeken zŷ elkander; des morgens gaan zŷ naar de kerk, des avonds naar den schouwburg, en brengen het overige van den dag door in eene zorgelooze ledigheid, hetzŷ met het rooken van sigaren, hetzŷ met zich in hun rŷtuig op de wandelwegen van Alameda te laten zien. Rooken, spuwen en slapen, zŷn drie genoegens welke, zoowel by de mannen als bŷ de vrouwen, eene gewoonte geworden zŷn, en wanneer een juffertje zeer beleefd wilt wezen, haalt zŷ uit haar boezem een handvol sigaartjes en verzoekt U een daarvan te nemen.

Na zeer in het bŷzonder uitgeweid te hebben over de geschatte of de eigenlŷke waarde der onderscheidene door hem bezochte mŷnen, alsmede, van die, omtrent welke hŷ juiste berigten heeft kunnen inwinnen, drukt de heer *Ward* het aanmoedigende gevoelen uit, dat de meeste mŷnen, met wier bewerking men nu laatstelŷk begonnen is, van dien aard zŷn, dat zŷ eene ruime winst kunnen opleveren; maar men zal daarbŷ met eene minder onbezonnen drift moeten te werk gaan, en vooral van de reeds zoo duur gekochte ondervinding gebruik moeten maken. Hŷ raadt dat men beginne met de wŷze, welke de inboorlingen aanwŷzen, en geene andere verbeteringen aan te brengen dan die welke men met eene volkomene kennis van zaken en der middelen van aanwending, trapsgewŷze zou kunnen invoeren; velen dezer mynen (zoowel die goud als zilver bevatten) bezitten nog eenen verbazenden rŷkdom, en schier alle zullen, zoo zŷ slechts naar behooren bewerkt worden, en de arbeid met verstand en braafheid wordt voortgezet, de uitgeschoten gelden der Europesche spekulanten, met rŷke interesten te rug betalen.

Sailed on Thursday last for La Guayre, H. B. M. corvette *Slaney*, capt, *Parker*.

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK SEPT. 2.

The ship Cincinnatus, arrived last evening, sailed from Rio Janeiro on the 21st July, and Capt. Minturn has favored us with papers to the 18th. He informs that letters from Buenos Ayres to the 18th of June, stated that the troops under command of Gen's. Lopez and Rosas, which invested Buenos Ayres at the previous dates, had retired sixty leagues into the interior, in consequence of a pledge on the part of the government of the city, to enter into a treaty for peace.

From the New Orleans Courier Aug.

Mr. Editor.—The several reports circulated in this city with regard to the meeting of the Spanish squadron by the schooner Eclipse, on coming out of Tampico, being incorrect and calculated to give rise to erroneous impressions, I deem it a duty to state the facts.

On the 19th of July, at 11 o'clock, A. M. I left the Bar of Tampico. Towards 5 o'clock P. M. we descried a man of war brig lying to about 6 miles from the port. The night was calm. On the 20th, at 9 A. M. we fell in with four sail, to wit, one line of battle ship, one frigate, and two brigs, bearing for Tampico, distance 15 or 18 miles. Neither of them altered its course, nor did they seem to pay any attention to us.

N. MARCHAND.

The Augsburgh Gazette gives the following intelligence of the 26th June, from Constantinople :—" The Ottoman Government takes great care to impress upon the minds of the Turks the high importance it attaches to the return of the French and English Ambassadors, in order to remove the effect produced by the unfavorable intelligence from the theatre of war. The defeat of the Grand Visier, and his retreat to Choumla, have prepared the public mind to learn the capture of Silistria. The Turkish fleet returned on the 16th from its last cruise, without meeting the enemy, and is now at anchor at the mouth of the Bosphorus. The French and English subjects at Constantinople have returned under the protection of their respective Ambassadors. The Sultan, who continues at Terapia, celebrated on the 12th the solemn festival of Kurban Beiram, under magnificent tents pitched in the immense plain situated between Terapia and Bujukdere. Here it was that he received the homage of the great personages of his court and empire; and here also he will give audience to the two Ambassadors, with much less ceremony than has been coustomary. The capital and the environs are in a healthy state, but maladies are said to prevail on board the fleet and in the camp at Choumla."

The Russian fleet in the Black Sea consists of 58 vessels, namely :—2 of 110 guns, 1 of 84, 1 of 80, 6 of 74, 3 of 60, 4 of 44, 1 of 28, 1 of 23, 3 of 20, 1 of 18, 1 of 15, 1 of 14, 1 of 12, and 9 of 10. These vessels have altogether 1496 guns.—The fleet has besides 4 bomb vessels, 3 yachts, 2 steamers, and 16 transports.

According to accounts of the 30th from Jassy, the reserve of the Russian army has been set in motion and in the interior of the empire every possible preparation is making to continue the war and render its issue favorable.

French Navy.—The expenses of the French navy are this year fixed at 63,212,-252f. or about 12,000,000 dollars; and the number of armed vessels afloat is stated at 128, among which there are only one ship of the line and 14 frigates. In 1814, France had in frigates, 42; in 1823, 45; in 1824, 47; in 1828, 52; and in 1829, 55. On the first of January next the number will amount to 63. Thus, between 1814, and 1830, there will be a difference of 21 ships of the line and 21 frigates in favor of the letter period.

Advices from Syra, state that the President of Greece, in communicating the Protocol of London to the Panhellenium, declared that he would sooner suffer his hands to be cut off than sign or accept it.

Four thousand of the distressed silk weavers in England, have applied to the government for the means of transportation to Botany Bay. In reply, the Duke of Wellington, says—" I can assure you, that I have it not in my power to advance from the public funds any sum which could be considered as at all adequate for such a purpose, even for a small proportion of the number, upon the most reduced estimate that has ever been formed. I lament that the weavers continue to feel distress. I attribute that distress to causes over which the Government has no control, and which you so feelingly lament."

Gold.—The gold mania of North Carolina, at the present time, is described as exceeding every thing before heard of.—Business is neglected through the week, and even the churches are deserted on the Sabbath, for the purpose of searching for the " corruptible treasure."

Threatened Insurrection at St. Barts.—A gentleman just arrived in New Haven, from St. Barts, has furnished the following account of a riot which occurred a few days previous to his leaving, which was on the 8th of August :—

A few days previous to leaving St. Barts, a disposition evinced itself among the colored inhabitants of the Island to break out in open rebellion. The cause which led to the manifestation of this disposition, originated in an altercation which took place between a respectable white gentleman, and a colored man from one of the Windward Islands, in which the latter was very insolent and clamorous. The white gentleman, not relishing his abuse, undertook to chastise him, but was prevented by a number of colored men, who immediately collected—and had it not been for the timely interposition of some white persons, the consequences no doubt would have been pretty serious to him. A scuffle ensued between the parties—but nothing material occurred in this rencontre, as the militia turned out and order was partially restored. The white inhabitants entertained great apprehensions as to the pacific disposition of the colored people, who publicly declared their contempt and defiance of the white people; and, as if the more fully to impress it on their minds, a few evenings after a similar alarm was spread through the town, and threatened to conclude in a tragical manner, as revenge and murder might be depicted in the countenance of every colored man you met. Several were seen armed with swords and pistols, and avowed their deadly purpose. The mob was so great near Major Pelmson's house, (under whose command the white militia are placed) that all the streets and avenues leading to it were completely blocked up, mostly by negro men and women, mulattos and sambos, and a few white persons. About a dozen men, composing a part of the militia, were then collected with muskets loaded and bayonet fixed, and every moment appeared to be verging to a dreadful catastrophe. Several scuffles had already ensued, in which blows with the fist had been given and returned, and one colored man stabbed in the arm with a poignard—also a musket and a pistol had been snapped, neither of which fortunately went off—both were charged, and must have proved fatal to those at whom they were levelled.

Major Hosum, at present in command of the Island, arriving at this juncture, succeeded after some time in dispersing the mob, but not until every white person, without exception, in uniform or citizen's dress, was ordered home, the colored people refusing to disperse till the whites were ordered away and had left. The Major imperiously ordered the military and gentlemen militia, conceding the point to the colored people, to the discomfiture of the whites. Considerable apprehensions still existed among all classes of the white people who complain bitterly at the want of energy and promptness in their government in treating these late disturbances.

From late Antwerp papers, received at the Salem Gazette office.

THE BONAPARTE FAMILY.—The mother of Napoleon, Madame Letitia Bonaparte, spends the winter at Rome, and the summer at Albano. She is constantly engaged in works of piety and benevolence, and leads a very retired life. Strangers are seldom admitted to her society :—her brother the Cardinal Fesch, visits her every day, and devotes all the residue of his time to clerical duties. Neither Madame B. nor her brother possess at this time but a moderate fortune. She has bestowed a large part of her former wealth upon her family. She has also been very liberal to the poor who dwell near her :—the Cardinal lives upon a pension granted him by the Pope, added to an income received from the sale of his paintings.

The Count Survilliers, Joseph Bonaparte, has been a citizen of the United States since 1814. He occupies a country seat on the banks of Delaware, near Philadelphia, and devotes his attention chiefly to agriculture. Zeraide, his eldest daughter, is married to the Prince de Musignano, son of Lucien Bonaparte; Charlotte, the youngest of his daughters, is also married to one of his nephews, Charles, son of Louis Bonaparte, ex-king of Holland. Both of these young couples have returned from the U. States, and taken up their residence at Florence, in order to be near the Countess Survilliers. The Count St. Leu (Louis) notwithstanding the bad state of his health, continues to beguile his leisure in literary pursuits. His lady, the late Queen, Hortensia, resides at Rome during the winter. She has for several years passed the summer at her magnificient chateau of Aremberg, situated at the borders of Lake Leman, in Switzerland. The Prince de Canino has been for a long time resident at Rome upon an estate from which he derives his title. He has lost the greater part of his property in ill-judged speculations, and has even been compelled to sell his palace at Rome to his brother Jerome, Count de Montfort. One of his daughters, she whose hand was solicited by Ferdinand when Prince of the Asturias, is wedded to the Prince de Gabrielil. Another is married to Lord Stuart. The old King of Westphalia passes the summer at a country residence, situated near Ancona, and the winter at Rome.—His union with the Princess Catharine, sister of the present King of Wurtemberg, and niece to the Emperor of Russia, makes his palace the rendezvous of all the distinguished families of the North, which visit Italy. The Ambassador of Wurtemburg and Russia are always present at his entertainments. His children are educated at the college of Sienne. The young Princess Borghese has become wedded, since the decease of her mother, to the son of an Italian nobleman, who is the wealthy proprietor of Ancona. She is distinguished by her great personal and intellectual charms; and it is said that she is the living portrait of Napoleon. Her father, the Prince Felix Bacchiachi, dwells at Bologna.—He is wealthy and respected.—Political considerations have hitherto prevented the Countess Lepano, ex-Queen of Naples, from being united to her family in Italy.—She is an Austrian.—Her eldest daughter is married to the Marquis Pope le de Bologne, and the youngest to the Count Respani. Achilles, her eldest son, is a citizen of the United States, living in Florida, where he is an extensive landholder. Lucien, the youngest, is in South America.